

nens kommunale Vælgere, og $\frac{3}{4}$ af disse skal stemme for Indlemmelsen. Jeg tror, at jeg med disse Bemærkninger har gjort rede for det rimelige i, at man stiller Bykommunens kommunale Vælgere paa samme Maade overfor Spørgsmaalets Afgørelse, som man har stillet Landkommunens.

At man i særlig Grad har tænkt paa det Forhold, at en Bykommune vilde tvinge en Landkommune, et Skattely, ind under sig, fremgaar ogsaa af den anden Paragraf i Loven, som Forslagsstillerne tillader sig at foreslaa ændret, nemlig § 6. Forholdet er jo det, at naar en Indlemmelse skal finde Sted, skal der nedsættes en Kommission, og denne faar en ret vidtrækkende Myndighed; i § 6 bestemmes det, at den er berettiget til at bestemme, at der tillægges de paa Indlemmelsestiden værende Beboere i det indlemmede Distrikt, saa længe de bevarer deres Bopæl der, men dog ikke ud over 15 Aar, en Nedsættelse i de personlige Skatter, atter et Udtryk for, at man har tænkt paa den Situation, at det var Byen, der vilde have Landdistriktet; derfor skulde Landdistriktets Beboere ikke gaa ind under altfor haarde Forhold; de skulde kunne faa en Nedsættelse i Skatten. Her mener vi da, at hvis man vil bringe ligelige Forhold til Veje, vil det — ogsaa med det Syn, som man fra konservativ Side har paa de faste Ejendomsskatter — være rimeligt ogsaa at have en Bestemmelse om, at de faste Ejendomsskatter i en Landkommune ikke kan gaa betydeligt ned ved Indlemmelsen, men at de ikke kan nedsættes i en lignende Periode som den, der er gældende for de personlige Skatters Vedkommende. Ud fra hele den Betragtning, som vi ikke blot fra konservativ Side har anlagt overfor de faste Ejendomsskatter, men som jeg i det hele tror kan siges at være den høje Rigsdags, vil en saadan Bestemmelse være rimelig og naturlig, idet en betydelig Skattelettelse paa en fast Ejendom betyder en Kapitalforæring til de paagældende Ejere.

Jeg haaber, at man fra den højtærede Indenrigsministers og fra det høje Tings Side vil behandle dette lille Lovforslag med Velvillie og vil være af den Anskuelse, som Forslagsstillerne er, at nu, da Spørgsmaalet er kommet frem fra den modsatte Side af den, hvorfra man saa det i sin Tid, vil det være rimeligt, at Indlemmelse af Distrikter eller Kommuner i Bykommuner først tages op til endelig Afgørelse, naar Rigsdagen har afgjort, om den deler det Syn paa Sagen, som Forslagsstillerne

her har gjort gældende. Jeg skal senere under Sagens Behandling tillade mig at fremsætte Forslag om, at Sagen behandles i et Udvalg, og skal slutte med at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Indenrigsministeren (Hauge): Det er utvivlsomt rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at det er Forholdet mellem Odense St. Hans Landsogn og Odense Købstadkommune, der har givet Anledning til, at dette Forslag er blevet fremsat. Men jeg maa ogsaa straks sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at jeg ikke kan modtage dette Forslag. Spørgsmaalet om Indlemmelse i Odense af St. Hans Kommune, der tæller en Befolkning paa 8 000 Indbyggere, har længe staaet paa Dagsordenen, kan jeg godt sige, idet man lige fra Aarhundredets Begyndelse har drøftet Betimeligheden af at indlemme dette stadig voksende Distrikt, der i mange Henseender har Fællesskab i kommunal Henseende med Odense: Forsørgelsesvæsenet er fælles, og en Del af Børnene i St. Hans Landdistrikt har man maattet ladet gaa i Odense Skoler, Brandvæsenet og praktisk talt ogsaa Politivæsenet er fælles; der findes ganske vist en enlig Betjent ude i dette Distrikt paa 8 000 Mennesker, men faktisk er det dog, at Landdistriktet og Odense er saaledes bygget sammen, at ingen, der ikke er nøje kendt i Odense og i St. Hans Landdistrikt, vil være i Stand til paa Forhaand at sige: Her er Grænsen mellem de to Kommuner. De to Kommuner er helt vokset sammen, og det er ganske unaturligt, at de ikke i enhver Henseende i alle kommunale Forhold hører sammen, ikke mindst af den Grund, at Odense Kommune Tid efter anden har faaet betydelige Dele af St. Hans Landdistrikt indlemmet i sig. Odense Købstad har faaet Indlemmelser foretaget, naar det har været til Odense Købstadkommunes Fordel, men sandelig ikke altid i lige Maade til Fordel for Landdistriktet. Landdistriktet har stadig været det eftergivende Distrikt. Der bestaar jo det unaturlige Forhold, at Landkommunen er delt i to fuldkomne adskilte Dele, saaledes at man, naar man vil over fra den ene Del af Landdistriktet til den anden Del, først maa ind i Odense for at komme derover, medmindre man da vil sejle over Odense Kanal, men da der ikke er nogen regelmæssig Baadfart der, maa man gaa en Omvej for at komme over fra den ene Del af Landdistriktet til den anden. Dette og mange andre Forhold gør det aldeles paa-